

holder paa Benævnelsen „Aandssvagehjem“, stiller Ændringsforslag i den Henseende under Nr. 1 til § 1, under Nr. 4 til § 2, under Nr. 5 til § 3, under Nr. 6 til § 4, under Nr. 8 til § 5, under Nr. 9 til § 6, under Nr. 10 til § 8 og endelig under Nr. 11 angaaende Titelen, hvorved man i hele Lovforslaget gennemfører Betegnelsen „Aandssvagehjem“. Det vil ikke være nødvendigt efter de Udtalelser, som faldt ved første Behandling, yderligere at anbefale dette, jeg tror, at der i Tinget ligesom i Udvalget vil være Flertal for at gaa til denne Betegnelse, som Udvalgets Flertal finder er den smukkeste og mest velegnede, man kan finde, og jeg skal derfor anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse. Endelig stilles der af hele Udvalget til § 4 et Ændringsforslag under Nr. 7, der gaar ud paa at ændre Ordet „Sindssygeanstalt“ til „Sindssygehospital“. Det sker i Henhold til Lov Nr. 106 af 13. Maj 1911, ifølge hvilken vi i det hele ikke har noget her i Landet, der hedder Sindssygeanstalter. Disse Ændringsforslag skal jeg henholdsvis paa Flertallets og hele Udvalgets Vegne anbefale til Tingets Vedtagelse.

Under Nr. 2 til § 1 stiller et Mindretal Forslag om overalt i Loven at ændre Ordet „Anstalt“ til „Asyl“. Jeg skal i dette Øjeblik ikke komme nærmere ind herpaa, idet et Medlem af dette Mindretal rimeligvis vil anbefale denne Betegnelse, som Flertallet ikke kan slutte sig til, idet det finder, at den ikke dækker det, den skal dække. Ganske vist vil den Pavillon, som nu bygges, blive særlig for Asylister, men naar man gaar til Udvidelsen af det hele efter den Plan, der er udarbejdet, vil der blive Plads for mange andre aandsvage end Asylister. Uden i øvrigt at komme dybere ind herpaa skal jeg anbefale Lovforslagets Vedtagelse med de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Munk-Poulsen: Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at „Hjem“ er et dejligt Ord, det rummer saa usigeligt meget godt og lykkeligt, at det sikkert har en udmærket Klang i, jeg kunde vel sige, alle Menneskers Øren. Men netop fordi det er et saa udmærket Ord og dækker over saa meget godt, skal man være en Smule varsom med dets Brug, for man kan bruge noget godt og skønt og herligt paa en saadan Maade og saa meget, at det taber ikke lidt af sin Værdi. Jeg forstaar godt, at Flertallet, netop fordi Betegnelsen Hjem rummer saa

meget godt og herligt, er faldet paa at anvende dette Ord paa den Anstalt, som nu skal oprettes til at huse de aandsvage. Men det forekommer mig, at Flertallet derved er kommet et betydeligt Skridt fra Logikkens slagne Landevej, og jeg vil derfor haabe, at Tingets ærede Medlemmer vil tænke over denne Sag to Gange, inden de stemmer for at benytte Navnet „Hjem“ til denne „Anstalt“, som den foreløbig kaldes. Adskillige af de ulykkelige Mennesker, der skal anbringes paa dette Sted, skal jo ikke anbringes der, fordi de ikke har noget Hjem, men fordi de ikke egner sig til at være i et Hjem, da det Hjem, som maaske saa usigeligt gerne vil være et Hjem for dem, netop ikke kan være det paa Grund af deres ulykkelige Tilstand i og for sig, og fordi deres Ophold der maaske vil have en meget uheldig Indflydelse paa de andre Børn i Hjemmet. Naar man netop af denne Grund maa flytte dem fra et Hjem, forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor man vil have Benævnelsen „Hjem“ for det Sted, hvor de skal flyttes hen. Jeg synes, det er forkert at kalde dette Opholdssted et Hjem.

De paagældende egner sig til at være paa et Asyl, hvilken Betegnelse det Mindretal, jeg tilhører, foreslaar. Der staar netop saa storartet, synes jeg, i et Leksikon, at hvad man i den nyere Tid forstaar ved et Asyl, er et Tilflugtssted for nødlidende eller ulykkelige, der af en eller anden Grund har ondt ved at leve i det almindelige Samfund eller ved at hjælpe sig selv. Kan man ret godt finde et Udtryk, der mere svarer til de stakkels aandsvages Forhold? De er netop nødlidende og ulykkelige, de har ondt ved at leve i det almindelige Samfund og ved at hjælpe sig selv. Disse Ord bruger Leksikonet for at udtrykke den nyere Tids Opfattelse af Ordet Asyl, og derfor passer Ordet Asyl udmærket for den Anstalt, vi her tænker paa at bygge. Naar desuagtet det Mindretal, jeg hører til, ikke har naaet at blive Flertal — hvad vi absolut burde have været —, er det nærmest sket ved et Uheld. Vi har ikke været dygtige nok til at agitere. Man kan ikke tage den Slags Eyster af sig selv, naar man ikke har dem. Derfor er vi kommet i Mindretal i Udvalget. Jeg tror ikke, at dette er sket, fordi Flertallet i Udvalget ikke endog var mest tilbøjeligt til at gaa over til det Navn, vi foreslaar, men fordi vi, som sagt, har haft Uheld med os paa Grund af vor Mangel paa Evne til at drive ihærdig Agitation. Men jeg vil haabe, at det skulde lykkes os